

مقدمه

صاحبان محترم سرمایه

فعالان اقتصادی بزرگوار

مدیران عامل پر تلاش

آیا به داشتن ثبات در آینده‌ی اقتصادی کشوری که در آن هستید
اطمینان خاصی دارید؟

آیا برای سرمایه‌گذاری در ایران اطلاعات لازم و کافی را می‌توانید
داشته باشید؟

آیا به اطلاعات دریافتی از سایت‌ها و مراجع دولتی اطمینان کامل
دارید؟

آیا ریسک سرمایه‌گذاری در ایران نسبت به سایر کشورها را بالا
می‌دانید؟

آیا اطمینان دارید با سیاست‌های اقتصادی دولتی قادر به حفظ اصل
سرمایه خود هستید؟

آیا سرمایه‌گذاری‌های قبلی خود را به آستانه سوددهی متعارف
رسانده‌اید؟

آیا نسبت‌های مالی مجموعه‌های خود را قابل قبول می‌دانید؟

آیا ساختار نظام مالیاتی کشور را در راستای حمایت از فعالان اقتصادی قلمداد می‌کنید؟

آیا خدمات دریافتی از مراجع دولتی را هم سطح پرداختی‌ها به این مراجع می‌دانید؟

آیا به دیگران توصیه می‌کنید که در فعالیت‌های اقتصادی ایران ورود پیدا کنند؟

آیا سیاست‌گذاران اقتصادی کشور را شایسته در مقام خویش می‌دانید؟

آیا سیستم‌های اجرائی مالی و مالیاتی درون سازمانی مجموعه‌ها را کاربردی دیده‌اید؟

آیا نسبت بیمه پرداختی با خدمات دریافت شده از سازمان مربوطه را متناسب می‌دانید؟

آیا عامل اصلی تورم و رکود اقتصادی هم زمان را بی‌کفایتی متولیان اقتصادی نمی‌دانید؟

آیا از عدم تعامل اقتصادی با دنیای تجارت بی‌المللی به ستوه نیامده‌اید؟

آیا با شرایط اقتصادی ایران قادر به برنامه‌ریزی‌های کلان در امر سرمایه‌گذاری هستید؟

آیا شرایط رقابت اقتصادی در ایران را بر پایه اصول اقتصادی واقعی می‌دانید؟

آیا با اوضاع اقتصادی موجود در ایران قادر به رقابت در تجارت خارجی هستید؟

آیا نتیجه‌ی فعالیت‌های تولیدی، بازرگانی، خدماتی، پیمانکاری را مقرون به صرفه می‌دانید؟

آیا برای انجام فعالیت‌های اقتصادی، حمایت دولتی و بانکی را برای خود تصور می‌کنید؟

و اما

آیا به هیچ کدام از سوالات بیست گانه بالا و هزاران سوال مشابه جوابی می‌دهید که موجب دلگرمی برای ادامه فعالیت اقتصادی در ایران برای خودتان و یا عامل ایجاد انگیزه برای سایر سرمایه گذاران ایرانی در داخل کشور و یا مشوق ورود سرمایه ایرانیان خارج از کشور باشد؟

براستی دلیل این همه ضعف در ساختار اقتصادی ایران چیست و چرا هیچ دولت و هیچ وزیر و هیچ برنامه‌ای یارای حل مشکلات اقتصادی ایران را ندارد و دست توانمندی برای رفع مشکلات موجود یافت می‌نشود؟

آیا ایران جمعیتی بیشتر از چین دارد؟

آیا این کشور منابع نفتی کوچکی دارد؟

آیا این مملکت دارای مردمانی باهوش و سختکوش و روشنفکر نیست؟

آیا در زمینه منابع طبیعی به نسبت خیلی از کشورها برتر نیستیم؟

آیا راه‌های دست‌یابی به دریا‌های آزاد بر ما بسته است؟
آیا پل ارتباطی اقتصادی ابر قدرت روسیه به دریا ما نیستیم؟
آیا قدرت ایجاد تعامل و همراهی با جامعه بین‌المللی را نداریم؟
آیا نیروی کار در این کشور وجود ندارد؟
آیا شمار تحصیلکردگان ما از بسیاری کشورهای دنیا بیشتر نیست؟
آیا مغزهای متفکر کم داریم یا از نظر تعداد دانشمندان در سطح بالائی نیستیم؟

و هزار آیا و امای دیگر که در حقیقت پاسخ به تمامی این سوالات نشان‌دهنده وجود بسترهای بسیار زیاد برای پیشرفت فوق‌تصور اقتصادی برای ایران بوده و هیچ‌گونه کمبودی برای داشتن آینده‌ی بسیار روشن اقتصادی را نمی‌توان مشاهده نمود.

این دو گروه سوال را مطرح نمودم تا به داستان همیشه تکراری بیان مشکلات اصلی در ساختار اقتصادی ایران برسم که به شرح زیر می‌باشد و به جز این موارد سایر دلایل فقط توجیه است و بس:

اول: نداشتن برنامه‌ی مدون بلند مدت اقتصادی بر اساس نیاز کشور نه نیاز سایر کشورها.

دوم: بکار نگرفتن مدیران واقعی و شایسته به دلایل غیراقتصادی در جایگاه خود.

سوم: ساختار عریض و طویل سیستم دولتی و حذف رقابت سالم اقتصادی و عدم تعامل با دنیا.

چهارم: تداخل سیاست‌های فرهنگی، دینی، اعتقادی، آموزشی، ورزشی و خارجی و ابراز نظر تمامی صاحب نظران در حوزه‌های مختلف در امر اقتصاد خرد و کلان.
پنجم: خسته شدن و بی تفاوتی ایرانیان نسبت به اوضاع موجود به دلیل نادیده گرفتن مطالبات.

امید می‌رود با طرح نمودن سوالات مرحله اول و سوالات مرحله دوم و بیان مهمترین دلایل توانسته باشیم اندکی از حقیقت موجود شرایط اقتصادی فعلی در ایران را در نهایت اختصار و سادگی مطرح نموده و افق روشنی برای خوانندگان محترم ایجاد نمائیم. قطعاً بیان مشکلات و معضلات در هر موضوعی به مراتب راحت‌تر و ساده‌تر از ارائه روش‌های حل مشکلات مربوطه بوده و شکی نیست راه برون رفت از مشکلات اقتصادی کشور نیاز به مطالعه و برنامه‌ریزی و استراتژی‌های خاص و فنی داشته و همدلی و همراهی مسئولین مربوطه و دولتمردان و صاحب نظران و مدیران ارشد را می‌طلبد و اصلاح ساختار اقتصادی و شکل دادن اصولی به زیر ساخت‌های مورد نیاز و انجام روش‌های مطلوب نتیجه اش در شکل زندگی مردم و آسایش روحی و روانی و اقتصادی خانواده‌های ایرانی بایستی منعکس شود و بدون تردید با بخش نامه و دستور العمل و آئین نامه و سختگیری و تنبیه و اعلام دستورات اقتصادی نه تنها در بخش اقتصادی مملکت بهبودی حاصل نخواهد شد بلکه فقط و فقط

این امور موجب رویگردانی فعالان اقتصادی از مشارکت‌های کلان و بوجود آمدن رانتهای مختلف خواهد شد.

با در نظر گرفتن تمامی موارد اعلام شده تصمیم گرفته شد کتاب حاضر با عنوان **(صد هشدار برای فعالان اقتصادی و صاحبان سرمایه در ایران)** را تقدیم جامعه‌ی فعال اقتصادی ایران نموده و در حد توان برخی مسائل را با رعایت جمیع موارد به اطلاع این عزیزان رسانده و تکمیل و چاپ این کتاب را مقدم به چاپ کتاب **(ویزیت مالیاتی برای مدیران عامل)** دانسته و امید می‌رود در ادامه تالیفاتی کاربردی برای عموم فعالان اقتصادی تقدیم نمائیم.

ترتیب اعلام هشدارهای صدگانه در کتاب از چیدمان خاصی تبعیت نداشته و بخش کوچکی از آن چه در طول حدود سه دهه تلاش و فعالیت در زمینه انجام امور حسابداری و مالی و مالیاتی کسب تجربه داشته و امکان بیان و چاپ آن‌ها بود را در قالب جملاتی بسیار ساده و مختصر نگاشته و امید می‌رود طی جلسات توجیهی و حضوری موارد مطرح شده را به صورت مشروح تقدیم صاحبان سرمایه و فعالان اقتصادی نموده و در مسیر حفظ سرمایه و پیشرفت امور اجرایی ایشان همکاری مناسبی داشته باشم.

از عموم دوستان محترم، همکاران عزیز، شاگردان دوست داشتنی، فعالان اقتصادی، صاحبان سرمایه و مدیران عامل و روسای حسابداری و مدیران مالی و تمامی علاقمندان به رشته‌ی حسابداری خواهشمندم هر گونه پیشنهاد و نظر خود را از طریق سایت

اختصاصی و یا راههای ارتباطی در فضای مجازی بویژه اینستا گرام مطرح نموده و همه با هم تلاش کنیم تجارب عملی خود را به صورت شفاف و کاربردی و ساده به هم انتقال داده تا بستری از آموخته‌های کاربردی مالی و مالیاتی را برای تمامی کسانی که می‌خواهند در آشفته اوضاع اقتصادی ایران ریسک نموده و سرمایه خود را به این اقتصاد وارد نمایند هدیه دهیم. با این مختصر توضیحات در بخش مقدمه، در ادامه یک به یک هشدارهای مورد نظر را تقدیم خوانندگان محترم می‌نمائیم.

شهرام کیماسی

هشدار یک:

نتیجه‌ی

سرمایه‌گذاری در

فعالیت‌های تولیدی.

هشدار یک: نتیجه‌ی سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های تولیدی.

هر صاحب سرمایه‌ای که در ایران به دنبال کار
تولیدی باشد، درحقیقت سرمایه خود را به باد خواهد
داد و خود را گرفتار انواع بیماری‌های جسمی و
ناراحتی‌های روحی خواهد نمود. تولید در ایران یعنی
خودکشی.

هشدار دو:

**نتیجه همکاری با
افراد بدون عقد
قرارداد.**

هشدار دو: نتیجه همکاری با افراد بدون عقد قرارداد.

به هیچ وجه من الوجوه در انجام کارها بدون بستن قرارداد با کسی کار نکنید و بخصوص این موضوع را در مورد نزدیکان بیشتر رعایت کنید، بیشترین لطمه را زمانی خواهید خورد که بدون قرارداد، خانواده و اقوام و دوستان شما برایتان کار کنند.

هشدار سه:

**میزان ریسک
پیش‌بینی شده در
فعالیت‌های
خدماتی.**